

2017.augusztus

2017-08-04

Mindenkor

ebben a melegben szétszúszott minden
ember állat kiabálhat
de már ez embertelen
reggel még csak-csak
de később állni a napon
a körközepén az már kemény
a ló is izzad szegény
a lovasa most próbálja milyen
erős ez az akarat ami ideúzta és csinálja
hát így vagyunk kedves hölgyek és urak
mert arra rendeltünk hogy tegyünk a
dolgunkat akár nagy a meleg vagy a fagy

2017-08-05

Gyógyító közelségük

romos a test de a lélek fut tovább
viszi magával selejtes otthonát
és amikor odaér akkor a nyugók
már nincsenek sehol
ez maga a csoda a varázslat
a lovak közelében megszűnik a kor

2017-08-06

Sugárzó hő

órákkal vagyunk még a változás előtt
csak a remény éltet már alig van erőm
én bírom a hőséget és nem is panaszkodtam
eddig de ez már embertelen ahogy a ház
a magában tárolt hőt kisugározza bezzeg
télen ha megérem majd visszagondolok
erre a napra és akkor ha fázom csak
nevetek magamon és rajta

2017-08-06

Partra vetve

a kiürült lélek tátog csak mint
a partra vetett hal ami csapkod
és vágyik vissza a vízbe de akár
a magányosan maradt ember
már nem bízhat senki segítségébe

2017-08-06

Változások előtt

arcod emléke itt lebeg
délibáb a remegő melegben
vasárnap délután az elviselhetetlenhez
közelebb emelkedett a hőség
tudnám mi ez a hőség ami itt marasztalja
bár a kutya se hívta mégis megjelent
és szenved miatta ember és állat
bár odakint lengnek zöld zászlókként faágak
de csak a forró levegőt kavarják odább
majd megérkezik az átmenet pusztítva
mert itt már másképp semmisem lehet
a jó is a gonosszal jár kézen fogva
egymást nem eresztve
nehogy valamelyikük sikeresebb legyen
ilyen előnyt a másiknak nem enged meg
senki sem a földön sem az égben

2017-08-06

Ezt kérem, ha lehet

erősödik a szél de még messze a vihar
kitudja hol vágatnak az esőt hozó felhőlovak
vagy csak ügetnek sörényük már lobog
zölden dúsan a fákon ha ideér
vizesen fröcskölve még szilajabb táncot járjon
bókolnak az ágak meghajlanak törnek
sok gyümölcs a földre hull csak ne csapkodjon
a jég vadul bár biztos zeng majd az ég
villámok hasítják szét cakkos csíkokra az eget
csak ne őrzöngjön tomboljon romboljon
ezt kérem ha lehet

2017-08-07

Sejtelmes hétfő

most itt mellettem ül a magány
kint szürke az ég esni is fog talán
vagy kiderül ez is az is meglátjuk
de amíg a vendégem velem van
a jókedvem meg valahol messze
sejtelmesen furcsa ez a hétfő
ha az ember valami bizonyosságot
keresve szemlélődik múltjába
visszanézve hátha talál valamit
ami felvidítja és társául szegődne

2017-08-07

Időváltozás kínjai

miért van hogy folyton csalódott az ember
már semminek nem örül igazán
vagy csak nem mer inkább
a történések előtti sok kín teszi közönyössé
és a hiábavaló várákozás
megjött a várt lehülés és talán még marad
csak a lakásban bent rekedt meleg hamva
akár egy kihűlő kemence illatozik
a hőségre a sok szenvedésre emlékeztetve
az öreg test és lélek már nehezen vált
az ilyen szélsőségre mikor ennyire vad a különbség
de nem panaszkodom tovább inkább köszöntöm
és köszönöm hogy megértem ezt a változást

2017-08-07

Ismétlési lehetőség

ami a való életemből kimaradt
az néha álmomban beteljesül
megébredve ezen bánkódom keservesen
jelesül sok mindent másképp
okosabban tennék
de erre már nincs lehetőség
majd ha újra visszazületek
és esetleg megint ember lehetek
és az életem újra elronthatom
mert lesz rá mód és újabb alkalom

2017-08-08

Irritáló holdfény

sok mostanában az olyan pillanat
amikor minden megmagyarázhatatlanul
bizonytalanná és furcsává válik
egyre rosszabb és a félelem beborítja
körötted az apró teret a szobádban
a magányban azt gondolod ilyen lehet
amikor az út megnyílik az átkeléshez
pedig csak a párás levegő
és a bevilágító hold ami ilyen
másvilági hangulatba hoz
de most nem visz sehova itt felejt
ezt ilyen könnyen nem úszod meg komám
mondja arcomba világítva és kinevet

2017-08-08

Tűzrevaló

szétverte már a nyugalمامat
a gyáva védekezés lecsapó baltája
hasad minden szilánkokra
röpköd a védőburok forgácsa
néha mélyebbre csap
bőr és hús is szakad recseg a csont
megroppan az élet rozoga tokja a test
hullik a forgács és aki ily gonosz
mint én az a pokolban úgyis tűzrevaló lesz

2017-08-08

Szóisméltés

eldob önmagától a sorsom
magamra hagy ezt már
meg nem oldom soha hogy
helyreálljon a kisiklott sors
az új vágányon szabadon járjon
indulva és haladva eljutva a kívánt
célba odaér e valaha azt csak a sors
és a rám vigyázó őrangyalom tudja

2017-08-08

Fénylő szemét

kint meleg van én a gyávaságtól
reszketek és fázom
nem gyógyíthat meg már az idő
elszaladt fölöttem széttépett papírra
van ráírva minden versem ne szedd
össze nem érdemes összerakni
nincs benne semmi ami érték
egy nagy nulla vagyok csak
hidd el én tudom ezt pontosan
nagyon őszintén leszámoltam a jövőmmel
olyan nekem már nincsen csak a múltam
amiből morzsánként rakosgatom össze
parányi kincsem porszemek ezek
tükördarabok amikben még egy két
apró emlékem fölragyog színesen
mintha valami értékes lenne de nem az
ne higgy a látszatnak
a napban fölcsillanó üvegtörmelék az
fénylő szemét csak

2017-08-08

Nyomtalanul

írd ki magadból a félelmeket
ne add át magad a szörnyeidnek
mert akkor véged semmit nem tehetsz ellenük
elemésztenek és megrágva kiköpnek a földre
sár leszél és mocsok aztán beletaposnak a porba
fölszáradt nyomaidat odébb fújja az enyhe szellő
föl sem tűnik senkinek hogy nem vagy már itt
ez ami az igazán elkeserítő

2017-08-08

Kereszt a szántóföldön

csak neked mondhatom el
mennyre semmit érővé vált az életem
nem is lehet annak nevezni
azt sem értem minek kell ennyit túrni
és önmagam megvetni ha kicsit jobban
elfogadhatnám mostani énem
akkor túrnék csendben
nem hisztiznék tovább titkon bezárkózva
lázadva a sorsom ellen
hanem belenyugodva a rendelésbe
vinném tovább a keresztem
amíg a porba omolva valaki rászögezne
mementóként állnék egy búzaföld szélén
ahol a völgy átmegy a hegybe a fák közül
arra fölfelé az ég közelébe
hol a most száradó túlérett napraforgók
várnak a levágásra akár öreg megfáradt
testem a végső megnyugvásra

2017-08-09

Késői felismerés

észrevettem már minden más
a butaságom nem magyarázat
erre a sok változásra
ami zajlik a lelkemben agyamban
itt ülök zavarodottan a fotelban
próbálom megérteni most akkor
mi is történik köröttem velem
de azt hiszem erre már nincs időm
sem elég eszem

2017-08-09

Értékes maradékok

össze - vissza kóborol a gondolat
néha megnyugszik aztán fölriad
mint aki elfeledett valami fontosat
fél hogy az idő a tette elszalad
és lekési még visszalévő életét
oly kevés amim még van
megbecsülöm és dédelgetem a maradékot
ami már annyira sekély ez másnak már semmi
de nekem ez így is kincsekkel fölér

2017-08-09

Visszatalálni

összefüggéstelen napjaim sodornak
egymásba szorulva
összehajtogatott papírdarabok
rabok szakadó reccsenő zajok
rebbenőn fölszálló megriadt madarak
lombokon áttörő napfény
arcomba csapódó ágak
már reményem sincs
hogy elvesztett életemhez visszataláljak

2017-08-10

Lovazás hőségben

ebben a melegben
szétszúszott minden
ember állat kiabálhat
de már ez embertelen
reggel még csak-csak
de később állni a napon
a körközepén az már kemény
a ló is izzad szegény
a lovasa meg tudja hogy
ez az akarat és a kedv próbája
ami ideűzte
ezért hát így vagyunk
kedves hölgyek és urak
mert arra rendeltettünk
hogy tegyük a dolgunkat

2017-08-10

A belső dallam

próbálom összerakni magamban
a kor szétzilálta rendet
megállni leülni s hallgatni a belső csendet
amikor megcsendül valami halk hang
legbelül és rezeg mert még érez
bár rakott rá sok rozsdát
és más mocskot az élet
de ilyenkor ha megpendül
lepattog róla a sok máz
tisztán szól ha öregesen is
a belső dallam tovább

2017-08-11

Szokatlan álmodni vele

mindent átírt a reggel
az éjszakát az álmot
csak forgok körbe
ebből az egészből
itt semmit sem találok
míg élt nem álmodtam vele soha
s most hogy nincs folyton visszatér
ugyanazt teszi úgy beszél és hat rám
ezernyi módon az ő világa alig ért
az enyémhez pár ponton
most is elcsodálkozom rajta
miket sugall az emlékező agyam
sok parancsa

2017-08-11

Reggelek

mint egy lázadó nyűgös kamasz
olyan a reggelem a hangulatom az
életem megvetem nem kell semmi
szeretnék tovább pihenni de nem
jön ez össze nekem aki ötkor fönt
vagyok és olvasok meg várom a
hatot amikor kávét főzök és ihatok
s közben átérzem ezerszer hogy
mások most miket tesznek fájnak
örülnek szeretnek alvógyereket
néznek mosolyognak sírnak élnek
ilyenkor a magány sem fáj annyira

2017-08-14

Fantázia tájkép

a valóság és fantázia
két külön hegytető
közöttük a szakadék
egyre mélyülő
gördülő sziklák hangos csattanása
riasztja az álmodozást ide
a nem túl fényes valóságba vissza
a fantáziám eközben
szárnyra kapva a magasba szökken
és ott fölnt az égben
minden beteljesül akár mint itt
a szövevényes álmok sűrűjében

2017-08-15

Furcsa álmküldemény

érthetetlen és tehetetlen
kontrolálni nem lehet
ez nem egy megrendezett film
hiába peregnék úgy egymásután
a képek a jelenetek és tartalmak
az agyamban születnek ott laktak
ez szinte képtelenség
eddig ilyesmit észre sem vettem
vagy ez egy másik dimenzióból való
de akkor ki az aki ezt a nekem
hibásan címzett csomagot kibontja
és akarom vagy nem végignézem
s felébredve kiver a víz
mert sehogy sem értem

2017-08-15

Álomvalóság

van valóságtartalma persze
bár végignézni kinek van mersze
messze jár a valóságtól a történet
de a képek így is reálisak nagyon
és megdöbbenő hogy hiányzik
belőle minden szépség
helyette van nyers hús és vér
s más ezernyi rémség

2017-08-16

Köznapiság

jobb ha nincs semmi témám
csak ülök merengve némán
nézem a reggelt ahogy ébred
az augusztusi meleg napra az élet
remény vagy valami kimagasló
lehetőség nem környékez
ez az ami most egész biztos

2017-08-16

Estelett

az este sűrű sötét leple
a szobára ráterítve
elnyeli a fényeket
összebújok önmagammal
leplezetlen félelemmel
készülök az éjszakára
az álom ölelő néha fojtó karjába
ami sokszor megkínoz
főleg ha szépet hoz
amit már ébren nem élhetek át soha
de ha fájdalmas is az ébredés
már az hogy még lehetséges
önmagában is csoda

2017-08-17

Színes gubancaim

értelmetlen rejtélyek felületesen
elrejtett titkok levelek alatt lapuló
termések az árnyékába bújtok
előlem is így rejtőznek a felismerések
aztán ha rájuk lelek
már vége a nyugodt jólétnek
összekuszálódik a sok tarka érzelemszál
gubancos gombolyag lesz belőle
s ha bontanám csak szakadt
fonáldarabok maradnak
amire bütyköket kötök
újraegyesítem
de göbök gömbölyödve
csak kuszábbá válnak
így formálódik az életem fonala is
végső megoldásul majd a kaszásnak

2017-08-17

Volt és nincs

csak egyet suhint
s a volt nincs lesz
az értékesből szemét
a morzsákból kincs
és már ellenőrizhetetlen
a sok változó átalakulás
ahogy telik napra nap
szalad az élet és lehangy
én meg maradok itt a porban
várva hogy elmos eső
s fehér kavicsként virítok
majd a mocsos fekete sárban

2017-08-17

Maradékok

csupa gaz a lelke kertje
csak gyom és tarackos gyökér
terem benne elnyomva minden
hasznos növényt és virágot
nem ilyennek képzeletem ezt
a rám hagyott világot
két kis virágláda a mostani kertem
kövirózsa burjánzik
fonnyad és virágzik akár az életem
ez a parányi múltból maradt maradék
ami mint a lábas alján maradt étel
már senkinek nem kell

2017-08-17

Hangzatos látszatok

sok bizonytalanság akár merre nézek
felhős az ég és dörög éppen
de eső nem lesz ebből semmi
a sok hang csak előkészület
azután meg ennyi elég is
ez már a jó bevált szokás
hangoskodni kiabálni
és közben az értelmes cselekvés
nyomában sem járni

2017-08-17

Csak régiségek

sok értékesnek gondolt kincsünk
ma már csak értéktelen kacat
elszálltak fölöttük is az évek
bár régiék nem műemlékek
megélt múltunk s már idejét múltuk
akár ezek a hajdani szépséges tárgyak
akiktől kaptuk már rég a túlvilágon járnak

2017-08-17

A bizalomról

bizakodni mennyire jó is lenne
ha újra tudnék hinni benne
mint a pislákoló szunnyadó parázs
lángra kapva feléledne
melegítené fázós lelkemet
amit annyian megdermesztettek
jeges kézzel átkarolva úztek hajtottak
hogy melegedni a pokolba zuhanjak
és ott égjek örökidőkig bezárva
s ne juthassak a családomhoz
az angyalok honába

2017-08-17

Közelít az este

múlik a délután közelít az este
eltelt már a nap háromnegyede
ahogy lassan a horizont aljára ér
fölragyog még egyszer
akár a haldokló remény
hogy lesz majd még más
jobb izgalmasabb szebb is talán
ha nem az ébrenlétben hát majd
a buján újraéledő szent ivánin
zavaros álmokkal tarkított éjszakán

2017-08-18

Reggeli ragyogásban

mindig elvarázsol ahogy
reggel lesz az éjszakából
csak bámulom mikor az égen
pirulva szemérmesen meg jelenik
pár rózsaszín felhőpászma

lassan úszva szinte mászva
a sötétet föl váltva de csak szelíden
ha szundít ne fölriadva ébredjen
és aki olyan hogy már ébren várja
gyönyörködhesse ebbe a változásba
ahogy megnyílik az ég kapuja
és a napot új útjára indítja

2017-08-18

A létezés kövei

hogy rohan az élet talán bölcsebb lettem
a fenéket dehogy csak öregebb
romosabb akár a régi várfalak
pár falát az egymásra nehezedő kő
súlyával összetartja
a többi meg összeomolva lent hever a porba
vagy elhordták és beépítették másba
mert ilyen a tudás is amit átadunk
a másik okulására

2017-08-19

Nincs a szavamnak hitele

ti nem hisztek nekem tudom
szerintetek én is csak egy
a partvonalról beszélő hóbörgő vagyok
csak azért hiteltelen mert ezt mondom
nektek akik ostobán hisztek hogy kevés ez
pedig a bajok akkorák hogy már a napot is eltakarják
ti meg csak engem anyáztok közben
dől már akár kasza alatt a kalász
ami miatt veszedelmet kiáltok

2017-08-19

Hidegfront előtt

csattogtatja szárnyát a szél
bezárt kalickája bár az égig ér
de így is alig fér el benne mint egy nagy madár
ha szárnyra kelne repülne ide aztán tova
de most még a felhőket tereli ide oda
ragyog a nap de meddig előbb ér ide az alkony
vagy a vihar kitudja majd meglátjuk
ha akarjuk vagy ha nem
a hidegfront komoly kihívást jelent
a szívnek az agynak csak a jég maradjon távol
a mosolygóan termő gyümölcsfáktól

2017-08-19

Kidőlt fákról

majd milyen lesz az álom a szélben
suhogása betölti a szobát egészen
erdőben járok ahol zúgnak
a hatalmas fák nyögnek hajladoznak
a gyengébbek elroppannak és kidőlve
csattanva hullnak az ázott földre
hol siratja őket aki látta
amíg évtizedekig a helyükön álltak
és a gyökér még odalent kapaszkodik
de tudja a létezésének nincsen értelme már

2017-08-20

Ünnep esőben

surrogva szakad az eső
zuhog a tízemeletesről zubogva
a csorgást koppanást dörgés is fokozza
szétverve a reggeli csöndet
eltelt másfélóra és kicsit már csendesebb
halkul a kopogás a cseppek dobolnak
mintha egy szimfónia második tétele volna
pedig már tegnapeste óta szól
ez a kicsinek nem nevezhető éji zene
a levágott gabonát sirató ég üzenete

2017-08-20

Szűnik az eső

szól a Dóm harangszava
Szent István ünnepén
reggel nyolc óra van
s az eső lassan szűnik csepeg kopog de már alig
mozdulatlanok az esőtől csatakos levelű fák
öttől hatig itt kint aludtam a fotelban
azután megébredt a dörgő ég
zengett csattogott az eső meg surrogott
zúdult végig a tízemeletes oldalán
mint egy hirtelen létrejött vízesés
ami permetként hullik szét mire leér a földre
most a fákról pereg tremolózva
a bádogon néha nagyot koppan
aztán megmozdulnak az ágak
lemegy a függöny
vége a második felvonásnak

2017-08-20

Idegen életvitel

borús ez az ünnep eső után
csöndes álmosító a délután
erre nincs mozgás
szomszéd lakásokból áramló
zajokat hallgatom idegen mondatok
jobb is hogy nem értem
elég a saját gondolataim rabsága
nem hiányzik a másé nékem

2017-08-20

Harangszókról

így múlik el az életem
hogy nem történik semmisem
este van és zúgva zeng messze hangzón
az alattam nyújtózó városból
ide föl a Dóm harangszava
mint majd ha a lélekharang billenti meg
bronznyelvét majd értem kongatva
útravalót ha elérkezik az időm
és akkor már nem lesz fontos
hogy ki mit gondol rólam és hullat e
pár könnycseppet értem

2017-08-21

Keserű szorongás

ordít bennem a visszafojtott némaság
szorongásaim mellett eltörpül odakint
a toronyház és idebent szorít képtelen
fantáziám s benne a kusza képek
kiszakított lapok régi képregények
epizódok az életemből napszíttá papíron
eső mosta fakósággal
zörög bennem minden alkatrész ócskán
rozsdásan rettegve az elmúlástól
mert azzal is tisztába vagyok
hogy már a sors kukásédényébe jutok
hamarosan s kiöntenek oda
ahol senki sem keres a guberálók is
félredobnak lepisálnak kinek kell
egy ilyen emberi selejt

2017-08-21

Mindig valami más kell

most a benti hűvös furcsa érzés
de kint ragyog a nap
lassan végéhez ér a nyár
és sírhatunk a jó időért majd
mennyire furcsa az ember
mindig valami más kell mint ami van
ezért változó a hangulatom is
keresem ami volt
de megelégedem azzal amim van

2017-08-22

Varázslatok

csak a varázs ne múljon el soha
másnak már alig van értéke
ostoba kinek nincs mértéke
ami vonzza a titkosan titokzatos csöndet
csókkal szeretettel
a rondaságban rejtőző szépség is kibontható
mert kell lennie ilyen csodáknak
a mesékben olvas ilyesmit az ember
és azt el is hiszi valahol a szíve mélyén

2017-08-23

Értékvesztések

önmagamnak is
kiismerhetetlen vagyok
csalódott és bánatos
mert egyre ritkul
az értékes emberek csapata
az ő életük tartalmas volt
az enyém valami mütyürke morzsa
ami elkallódik az első takarítás után
s ha valaki rá kérdez ki voltam
majd néznek vissza csodálkozva rá
s megszólják érte
minek ez az ostobán fölösleges érdeklődés
kiről beszél és mi végre

2017-08-24

Behatárolt idő

hiába is titkolnám mennyire izgulok
állandó a kételkedés önmagamban
ez már nem változik erre
a hátralévő kisidőre
amim még talán vissza van
nem önsajnálát ez bár annak látszik
inkább elfogadása tényeknek
s ha beválik ezután nem mondhatom el
hogy „ugye megint igazam lett”
mert akkor már nem leszek itt közöttetek
csak érzem hogy az idő közeleg
és annyi még a dolgom itt
amit jó
ha tisztességgel befejezhetek

2017-08-26

Ünneplés után

a csönd most dobol bennem
a szívemben vágat
patája föltépi mindazt mi fájhat
leszorítja ami nem való ide
maradjon csak jóságom a helyibe
ahol elcsöndesül a megriadt lélek
nehéz a keresztutam
majd emlékeitekben visszatérek

2017-08-28

Érdekcspdák

mindig történik ilyen
a csapda egy szótól kinyílik
már zuhansz is bele észre sem veszed
aztán fájó a koppanás
te megint logikát vártál
de olyan csak sajátos van nekik
ők hívők és nem tréfálnak
s ha a humánium bennem felszínre kerül
akkor belém fojtva érveimet felelőségre
kérdőre vonnak kérlelhetetlenül áskálódva
csak a saját szemszögükből nézve érvelve
érdekcsoportjaikat tiz körömmel védve

2017-08-29

"Tünderrózsa"

rózsakelyhében megpihent a tündér
és ifjú ember-leánnyá változott
s hogy ne legyen annyira feltűnő
szárnyát akár a szitakötőt
csak a napfény ragyogása fedné föl
de itt az árnyékos lombok alatt
a színház parkjában ez
senkinek sem tűnik föl

2017-08-29

Krúdys hangulatban

csönd szépsége fényes ragyogás
a délután mosolya
az ablakokon csillogva tükröződő felhők
bodros hosszúuszályú delnők
kik találkára igyekeznek
és ott úgyis levetkeznek ruhát
és minden gátlást a sarokba dobnak
a hétköznapi órák most ünneppé válnak
most feledve minden férj gyermek család
csak az az öröm számít amit nyújt az ágy

2017-08-30

Reálisan

ragyogás és villanó fények
öröm hogy még élek
itt vagyok és érzek bár a jövőtől félek
mit hoz még fájdalmat megaláztatást
csak inkább valami gyors távozást
hogy ne legyek nyűg és teher senkinek
belenyugvással a megváltozhatatlanba
távozhassak méltósággal csöndben

2017-08-31

Születésnap hetvenkedés

szaladj elélem öröm tárt karokkal
szórvj rám szerencsét két marokkal
esővel öntözz ne könnyel
mosollyal jutalmaz ne közönnyel
adj még pár évet egészségben
erőben hogy élvezhessem a munkát
a szabadban lóközelenben
ha lehet barátságot szerelmeket

mit az élet eddig is adott
lesznek még keserű magányos napok
de amit elvett abból lettem aki vagyok
magyarnak születtem az is maradok
kijelölt utamon viszem a keresztem
s a verssé írt szavakkal
én is oszthatok kegyelmet